

GEMEENTE.

LES 46

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les over gemeente bouw toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] OPENBARING 12 - 14
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Openbaring 12 - 14). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [SLEUTELVERZEN IN JOHANNES] (19) JOHANNES 17:15
----------	---

Repeteer twee aan twee:

(19) Johannes 17:15. Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze.

4	BIJBELSTUDIE (85 minuten) [EVANGELIE VAN JOHANNES] JOHANNES 21:1-25
----------	---

Introductie. In Johannes hoofdstuk 21 verschijnt Jezus Christus aan zeven van Zijn discipelen bij het Meer van Galilea en herstelt Petrus als één van Zijn apostelen. De schrijver sluit zijn Evangelie af door een eenparig getuigenis van een groep christenen met betrekking tot de betrouwbaarheid van de dingen die in het Evangelie van Johannes opgetekend zijn.

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan Johannes 21:1-25 met elkaar bestuderen. Laat ieder groepslid om de beurt één vers uit dit Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
<i>Overweeg.</i> WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ? Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART? <i>Schrijf op.</i> Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek. <i>Deel.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben. Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.	

Ontdekking 1. De betekenis van de wonderteken van de vermenigvuldiging van vissen.

In Johannes 16:32 had Jezus Christus gezegd, “Zie de tijd komt ... dat u uiteengedreven zult worden, ieder naar het zijne (zijn eigen huis en bezigheid)”. Na de kruisiging en opstanding van de Heere Jezus Christus hadden de discipelen hun activiteiten in het Koninkrijk van God opgegeven en waren zij teruggekeerd naar hun vroegere beroepen om in hun levensonderhoud te voorzien. Sommigen van hen waren vroeger vissers en gingen weer vissen. En zo herhaalde de geschiedenis zich. Evenals in Lukas 5 hadden de discipelen de hele nacht door gevist, maar niets gevangen! Het feit dat zij niets vingen was misschien een uitdrukking van Gods misnoegen dat zij hun werk in het Koninkrijk hadden gestaakt. Toch hield God van hen en liet hij hen niet in de steek!

(1) Het doel van het wonderteken van de vermenigvuldiging van vissen.

Vroeg in de morgen stond Jezus Christus bij het Meer van Galilea, maar vanwege het vroege licht of de ochtendmist konden zij Hem niet herkennen. Hij riep hen en vroeg, “Lieve kinderen, hebt u niet iets (vooral, vis) voor bij het eten?” Jezus wist dat zij niets gevangen hadden, maar stelde niettemin de vraag om de aandacht van de discipelen te vestigen op het feit dat hun terugkeer naar hun oude beroepen (vissen) een mislukking geworden was. De discipelen hadden geen rekening gehouden met Gods plan voor hun leven. Het was alsof Jezus Christus tegen hen zei, “Jullie hebben toch niets gevangen? Zonder Mij kunnen jullie niets doen” (Johannes 15:5)! Jezus Christus wilde dat Zijn discipelen dit les eens

en voor altijd leerden. *Zonder Jezus* Christus kunnen zij niets doen (dat eeuwigheidswaarde heeft). Maar *met Jezus* Christus zou Zijn buitengewone plan voor hun leven in vervulling gaan!

De discipelen antwoordden, “Nee.” Toen zei Jezus, “Werp het net uit aan de rechterkant van het schip en u zult vinden.” De reactie van de discipelen was ongewoon. Ervaren vissers laten meestal niet toe dat een vreemdeling hun vertellen hoe zij moeten vissen, een beroep die zij hun hele leven al uitgeoefend hadden! Maar de stem van de vreemdeling was zo indringend dat zij meteen gehoorzaamden. Zij vingden zoveel vis dat zij de grootste moeite hadden en dat wel zonder succes (onvoltooid verleden tijd) om het net met vissen in de boot te trekken. Zij moesten het net naar de oever slepen. Later telden zij 153 grote vissen en toch scheurde het net niet. Dit gedeelte beschrijft het eerste wonderteken: de vermenigvuldiging van vis!

Het doel van dit wonder van de vermenigvuldiging van vissen was tweevoudig.

- Het eerste doel van het wonderwerk was om de ogen van de discipelen te openen zodat zij gingen beseffen dat zij zonder Jezus niets voor elkaar konden krijgen (Johannes 15:5).
- Het tweede doel van het wonderwerk was om het geloof van de discipelen in Jezus Christus en in Zijn kracht en liefde voor hen te versterken!

Wat indruk op me maakt is dat Jezus steeds weer in de bijzondere omstandigheden van mijn leven binnenkomt en mij steeds weer een nieuwe kans, een nieuwe taak en nieuwe hoop voor mijn leven geeft! Wanneer één deur sluit, opent Hij een ander deur (Openbaring 3:7-8). Wanneer Hij klaar is met het schrijven van het eerste hoofdstuk in mijn leven, begint Hij met het tweede hoofdstuk. “U bent onze brief, geschreven in onze harten, gekend en gelezen door alle mensen. Het is immers openbaar geworden dat u een brief van Christus bent, door onze bediening opgesteld, geschreven niet met inkt, maar door de Geest van de levende God, niet op stenen tafelen, maar op tafelen van vlees van de harten” (2 Korintiërs 3:2-3).

(2) De mogelijke symbolische betekenis van dit wonderteken.

De Bijbel geeft geen betekenis aan het getal “153” vissen. Het heeft geen verband met de context. Het grote getal wees waarschijnlijk naar het feit dat de discipelen een grote vangst van nieuwe gelovigen in Jezus Christus zouden maken door hun verkondiging en onderricht (Matteüs 4:19; 24:14).

Als er enige symbolische betekenis was in het feit dat het net niet scheurde, dan moet het wel zijn dat het net van de evangelieverkondiging nooit zal scheuren, ongeacht hoe groot de vangst van nieuwe gelovigen ook al mag zijn! Er is geen beperking in het getal bekeerlingen in het Koninkrijk van God (Openbaring 5:9-10; 7:9)!

Als er enige symbolische betekenis was in het feit dat de discipelen het net met de vangst niet in het boot konden trekken, dan moet het wel zijn dat geen schaapskooi groot genoeg is om alle schapen in de kudde van de Goede Herder een plaats te geven (Johannes 10:3-16). Geen gemeente en geen kerkgenootschap is groot genoeg om alle christenen in het Koninkrijk van God in de wereld een plaats te geven! Alle gemeenten in de wereld hebben elkaar nodig om de grote opdracht te vervullen!

Ontdekking 2. De betekenis van het wonderteken van de vermenigvuldiging van één vis en één brood.

(1) Het doel van het wonderteken van de vermenigvuldiging van één vis en één brood.

Gewoonlijk begreep Johannes een geestelijke waarheid wat sneller dan Petrus, maar handelde Petrus sneller dan Johannes (zie Johannes 20:3-6). Dus, toen Johannes besepte dat de vreemdeling aan de oever Jezus Christus was, vertelde hij dit aan Petrus en Petrus sprong meteen overboord en zwom naar de oever, omdat hij de eerste bij Jezus wou zijn! De andere discipelen volgden in de boot en trokken het net met vissen op de oever. Toen zij aan land gegaan waren, zagen zij een kolenvuur met vis (enkelvoud) daarop liggen en brood (enkelvoud).¹

Als de woorden “vis” en “brood” (enkelvoud) in vers 9 en 13 een collectieve betekenis hebben (stukken vis en broden), dan beschrijft dit gedeelte geen wonderteken, maar een gewoon ontbijt. Dan vroeg Jezus aan de discipelen om wat vis uit de vangst te brengen. Maar als deze woorden een letterlijk betekenis (als zeker in vers 13) hebben (één vis en één brood)², dan komt wat Jezus hen gaf niet uit de vangst van de discipelen! Dan beschrijft dit gedeelte het tweede wonderteken: de vermenigvuldiging van één vis en één brood!

In Johannes 6 deed Jezus Christus ook een wonderteken van de spijziging van de vijfduizend mannen, behalve de vrouwen en kinderen, met vijf broden (pannekoeken) en twee vissen (Johannes 6:11). In Johannes 21 nodigt Jezus zeven hongerige mannen uit voor een ontbijt met één vis en één brood (pannekoek) die Hij had verschaft voordat de discipelen aan land kwamen met de vangst. Hij nam het brood, brak het in stukken en gaf het aan de discipelen en eveneens de vis. Zo deed Hij dat ook bij de spijziging van de vijfduizend. Weer eens deed Jezus Christus een wonderteken door één vis en één brood onder de hongerige aanwezigen te verdelen!

Het doel van deze vermenigvuldiging van het ene brood en de ene vis was ook tweevoudig.:

¹ Grieks: opsarion epikeimenon kai arton.

² Grieks: ton arton kai to opsarion

- Het eerste doel van het wonderwerk was om Zijn discipelen te herinneren aan de roeping en taak die zij moesten vervullen, namelijk, om zich niet bezig te houden met hun oude beroep (vissers), maar om het evangelie te verkondigen en discipelen te maken (vissers van mensen te zijn) (Matteüs 4:19)!
- Het tweede doel van het wonderwerk was om hen eraan te herinneren dat het altijd de Heere Jezus Christus is Die het aantal bekeerlingen vermenigvuldigt en geestelijke groei geeft (1 Korintiërs 3:6)!

(2) De wonderen zijn tekenen.

Beide wonderen van vermenigvuldiging hebben hier ook de functie van “een teken”, dat wil zeggen, een wonderwerk met een boodschap over wie Jezus Christus is! De lezers krijgen de indruk dat er meer aan de hand is dan wat zij kunnen zien en de betekenis van het wonder ontvouwt zich in de rest van het hoofdstuk. De wondertekenen zijn gelijkenissen over de zendingsactiviteiten van de discipelen die nog vóór hen lagen!

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELKE VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Johannes 21:1-25 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Oplezen. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze om de beurt in de kring hun vraag oplezen.

Bespreek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

Hierna volgen enkele voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

21:15-17

Vraag 1. Waarom vraagt Jezus Petrus drie keer of hij Hem liefheeft?

(1) De gebeurtenis in dit hoofdstuk is het omgekeerde van de gebeurtenis waarin Petrus Jezus drie keer verloochende.

Na het ontbijt keerde Jezus Zich tot Petrus ten einde Petrus in het openbaar in zijn ambt als apostel van Jezus Christus te herstellen. Hij wilde dat de hele Kerk/Gemeente weet dat Hij Petrus en de andere discipelen vergeven had voor hun verloochening van Hem en voor hun vlucht weg van Zijn verhoor en Zijn kruisiging. De omstandigheden en de woorden van Jezus moesten Petrus herinneren aan het toneel van zijn verloochening van Jezus.

- Het was bij een kolenvuur in de voorhof dat Petrus Jezus verloochende (Johannes 18:18). Hier was weer bij een kolenvuur aan het strand waar Petrus zijn liefde voor Jezus beleed.
- Ongeveer tien dagen daarvoor had Petrus Jezus drie keer in het openbaar verloochend en gezegd dat Hij Jezus niet kende (Johannes 18:17,25,27). Nu moest Petrus drie keer in het openbaar belijden dat Jezus Christus de Heere was Die hij liefhad.
- De voorspelling dat Petrus Jezus drie keer zou verloochenen werd ingeleid met de woorden, “Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u” (Grieks: amen, amen) (Johannes 13:38). Nu werd de voorspelling hoe Petrus later zou sterven ook ingeleid met dezelfde woorden (Johannes 21:18).
- In Johannes 13:36-38 had Petrus beloofd dat hij Jezus zou volgen en zijn leven voor Jezus zou afleggen, maar Jezus had voorspeld dat Petrus Hem drie keer zou verloochenen. De volgorde was: Jezus volgen, zijn leven voor Jezus afleggen en toch Jezus verloochenen.

In Johannes 21:15-19 leidde Jezus Petrus in de omgekeerde richting: hij moest drie keer zijn liefde voor Jezus belijden, Jezus voorspelde dat Petrus zijn leven voor Hem zou afleggen en ten slotte spoorde Hij Petrus aan Hem te volgen. Nu was de volgorde: Jezus belijden, zijn leven voor Jezus afleggen en doorgaan Jezus te volgen.

Echt discipelschap vindt niet plaats door Jezus Christus in vleselijk kracht (met een menselijk besluit en met menselijk wilskracht) te volgen. Echt discipelschap gebeurt wanneer je verklaart dat Jezus Christus je eerste liefde is (Openbaring 2:4) en je de kosten om Jezus te volgen berekend hebt, namelijk, *dagelijks* je kruis op te nemen (Lukas 9:23; 14:25-30).

(2) De grootspraak van Petrus werd veranderd in de nederigheid van Petrus.

In Matteüs 26:33 had Petrus in grootspraak gezegd dat zelfs al zouden de andere discipelen Jezus afvallen, hij Jezus nooit zou afvallen! Petrus had een opgeblazen zelfbeeld en plaatste zich boven de andere discipelen. Daarom was het gepast dat Jezus aan Petrus vroeg of hij Hem *meer liefhad dan de andere discipelen* (Johannes 21:15). Jezus gaf Petrus een kans om in het bijzijn van de andere discipelen nederig te belijden dat hij van Jezus hield, zonder zich met de andere discipelen te vergelijken!

Jezus en Petrus gebruikten in deze verzen twee verschillende woorden voor “liefhebben”.

- Het eerste woord betekent “zelf opofferend lief te hebben, met je hele persoonlijkheid, gevoelens en handelingen” (Grieks: agapá) (Markus 12:30-31).
- Het tweede woord betekent “oprecht houden van, je met de ander verbonden voelen” (Grieks: fileó).

De eerste keer vroeg Jezus aan Petrus, “Hebt u Mij meer lief dan dezen?”, dat wil zeggen, “Heb je me lief met zelfopofferende liefde en absolute toewijding méér dan de andere discipelen?” Maar Petrus schaamde zich over zijn

vroegere verloochening van Jezus en zei heel bescheiden, “Ja, Heere, U weet dat ik van U houd”, dat wil zeggen, “U weet dat ik me met U verbonden voelt.”

De tweede keer vroeg Jezus aan Petrus, “Hebt u Mij lief?” , dat wil zeggen, “Heb je Mij lief met zelfopofferende liefde en absolute toewijding?” Maar Petrus durfde deze hoge vorm van liefde en toewijding (Grieks: agapé) niet te bevestigen en antwoordde, “Ja, Heere, U weet dat ik van U houdt.” dat wil zeggen, “U weet dat ik mij met U verbonden voelt (Grieks: filia).”

De derde keer daalde Jezus af naar het niveau van Petrus en gebruikte de woorden van Petrus en vroeg, “Houdt u van Mij?” dat wil zeggen, “Voel jij je met Mij verbonden?” Petrus was diep bedroefd want het leek alsof Jezus hem niet geloofde. Niettemin had Petrus zijn les geleerd en bleef hij nederig en bescheiden! Hij durfde niet meer grote uitspraken over zichzelf te maken. Diep in zijn hart was Petrus overtuigd dat hij deze nederiger vorm van liefde voor Jezus had en dat Jezus hem zou helpen dat waar te maken. Daarom antwoordde hij, “Heere, U weet alle dingen, U weet dat ik van U houd.”

(3) Petrus werd weer in ere hersteld.

Drie keer herhaalde Jezus Zijn opdracht aan Petrus:

- “Weid (voed, zorg voor)(Grieks: boskó) Mijn lammeren”
- “Hoed (als een herder) (Grieks: poimainó) Mijn schapen”
- “Weid (voed, zorg voor) (Grieks: boskó) Mijn schapen.”

Dit zijn geen verwijzingen naar drie verschillende groepen mensen in de Kerk/Gemeente, bijvoorbeeld, de kleine kinderen, de volwassenen en de jeugd.

De verschillende termen verwijzen naar *dezelfde kudde* van de Goede Herder, maar *vanuit twee gezichtspunten*:

- Gelovigen en hun kinderen worden eerst vergeleken met “lammeren”. Ze zijn onvolwassen, zwak en hulpeloos. Zij moeten gevoed worden met het Woord van God en dikwijls gedragen worden.
- Daarna worden gelovigen vergeleken met “schapen”. Ze zijn geneigd van de Herder af te dwalen en zijn afhankelijk van een goede herder in alles. Zij moeten “gehoed” worden, dat wil zeggen, beschermd worden tegen rovers, in de goede richting en naar rustplaatsen geleid worden, gevoed worden met het Woord van God en met liefde verzorgd worden.

Na vele jaren dienst is de apostel Petrus nederig gebleven en bleef hij Jezus Christus belijden als “de Opperherder” (1 Petrus 5:4; zie Johannes 10:11-16) en “de Opziener (Grieks: bisschop) van de zielen” van alle gelovigen (1 Petrus 2:25). De leiders in de christelijke Kerk (de oudsten, ouderlingen) zijn niets meer dan “onderherders onder de Opperherder” (1 Petrus 5:1-4; zie Ezechiël 34:1-24).

21:18-19

Vraag 2. Wat zei Jezus Christus over de toekomst van de apostel Petrus?

Aantekeningen.

(1) Jezus maakte een voorspelling over hoe Petrus zou sterven.

Nadat Jezus Petrus in zijn ambt als apostel hersteld had, deed Hij een voorspelling over hoe Petrus zijn leven voor Christus zou afleggen. Jezus sprak eerst over toen Petrus “jonger” was. Toen was Petrus waarschijnlijk een erg onafhankelijke man die deed wat hij wilde. “Hij kleepte zichzelf en liep waar hij wilde” (Johannes 21:18).

Jezus zei deze dingen over Petrus bij zijn zevende verschijning, in ongeveer 30 n.C. Petrus was toen waarschijnlijk ouder dan Johannes.

Toen sprak Jezus over Petrus: “Als U oud geworden bent”. Er komt een moment in het leven van Petrus dat hij zijn handen zou uitstrekken en een ander hem zou kleden en zou brengen waar hij niet heen wilde. De apostel Johannes zei dat Jezus dat zei om aan te tonen hoe Petrus Hem zou verheerlijken in zijn sterven. Toen het Evangelie van Johannes geschreven werd (tussen 70 en 98 n.C.) was Petrus al gestorven en wisten mensen hoe hij gestorven was. Hoewel de Bijbel ons niet vertelt hoe Petrus gestorven is, zegt de Vroege Kerkgeschiedenis, “Petrus verkondigde het evangelie aan de Joden in de verstrooiing, vooral in Klein Azië (het huidige Turkije). Uiteindelijk ging hij naar Rome en tijdens de grote vervolging (van christenen) onder keizer Nero in 64 n.C. werd Petrus ondersteboven gekruisigd.”

(2) Jezus leerde Petrus om Hem in alle omstandigheden in het leven te blijven volgen.

Toen Jezus klaar was met Zijn voorspelling, zei Hij tegen Petrus, “Volg Mij!” Wat er ook in de toekomst mocht gebeuren, Petrus moet *nu in de tegenwoordige tijd* een discipel en apostel van Jezus zijn en zo Hem volgen, dienen, voor Hem lijden en uiteindelijk sterven.

21:19-23

Vraag 3. Wat zei Jezus Christus over de toekomst van de apostel Johannes?

Aantekeningen.

(1) Jezus deed geen voorspelling over de dood van de apostel Johannes.

Terwijl Jezus met Petrus wegliep, volgde Johannes hen. Petrus zag dat en stelde Jezus een vraag over de toekomst van Johannes. Jezus antwoordde, “Als Ik wil dat hij blijft totdat Ik kom, wat gaat het u aan? Volgt u Mij (een bevel)!” Omdat Johannes nog leefde toen deze woorden geschreven werden (tussen 70-98 n.C.) dachten sommige christenen dat Johannes zou blijven leven tot de wederkomst van Jezus Christus. Als Johannes toen niet meer leefde, zouden deze woorden van Jezus geen misverstand veroorzaken hebben. Maar Jezus bedoelde helemaal niet te zeggen dat Johannes zou blijven leven tot Zijn wederkomst. Wat betekende die woorden dan?

(2) Jezus leerde Petrus zich niet bezig te houden met Gods verborgen wil.

Jezus Christus zei, “Als Ik wil dat hij blijft (leven) totdat Ik kom, wat gaat het u aan?” Jezus Christus had Zijn eigen plan met de apostel Johannes en dat gaat de apostel Petrus niet aan! Johannes zou ook een marteldood kunnen sterven of blijven leven tot de wederkomst – Petrus hoeft dat niet te weten! Jezus openbaarde Zijn verborgen wil niet aan Johannes en ook niet aan Petrus! Nieuwsgierigheid over de toekomst is niet belangrijk, wel gehoorzamen aan de bevelen, “Volg Mij?” “Voed Mijn lammeren!” “Hoed Mijn schapen!” “Voed Mijn schapen!” Petrus moet zich bezig houden, niet met Gods verborgen wil met betrekking tot de toekomst van mensen, maar wel met Gods geopenbaarde wil voor mensen! Petrus moet zich niet inmengen in Christus’ plan voor Johannes. Petrus moet zijn eigen roeping en taak trouw uitvoeren!

Christenen moeten zich niet bezig houden met de verborgen wil van Jezus Christus, dingen die Hij niet geopenbaard heeft! Zij moeten zich bezig houden met de openbaring in de Bijbel! “De verborgen dingen zijn voor de HEERE, onze God, maar de geopenbaarde dingen zijn voor ons en onze kinderen tot in eeuwigheid, om al de woorden van deze wet te doen” (Deuteronomium 29:29)! Er blijft nog veel te doen!

- Een wereld vol mensen moet het evangelie nog horen (zie Matteüs 24:14)!
- Mensen in alle volken van de wereld moeten tot discipelen van Jezus Christus gemaakt worden (Matteüs 28:19)!
- Miljoenen arme en berooide mensen moeten gevoed en verzorgd worden!

De apostel Petrus en alle christenen moeten hun aandacht daaraan geven! Er zijn vragen die ongeoorloofd en ongepast zijn! Vragen over Gods eeuwige en verborgen wil zijn altijd ongeoorloofd en ongepast!

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Een lijst maken. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Johannes 21:1-25.

Overweeg. WELKE MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf die dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing aan anderen te vertellen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst van mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Johannes 21:1-25.

- 21:3. Petrus keerde terug naar zijn oude beroep. Als je niet meer weet wat je moet doen, ga dan terug naar het laatste duidelijke bevel van de Heere Jezus Christus aan je. Iemand zei, “Twijfel nooit in de duisternis over wat God aan je gezegd heeft in het licht!”
- 21:4. Besef dat Jezus Christus je kunt ontmoeten zonder dat je Hem direct herkent!
- 21:6. Je vertrouwt Jezus Christus als je doet wat Hij zegt! Gehoorzaamheid stelt nooit teleur!
- 21:12. Wees niet bang om Jezus te vragen, “Wie bent U?” Alleen wanneer je zoekt, zult je vinden en alleen wanneer je vraagt, zul je ontvangen! (Matteüs 7:7-8).
- 21:14. De Bijbel heeft alle verschijningen van Jezus na Zijn opstanding opgetekend. Geen ander godsdienstige leider in de wereld heeft ooit door zijn dood verzoening van zonden gemaakt. Geen ander godsdienst in de wereld heeft enig historisch bewijs dat hun godsdienstige leider uit de dood is opgestaan! En er is geen historisch bewijs dat een andere godsdienstige leider na zijn dood aan mensen verschenen is! De opstanding uit de dood en de verschijningen van Jezus Christus daarna zijn absoluut uniek in de wereldgeschiedenis!
- 21:15-16. Hoe zou jij de vraag van Jezus: “Heb je Mij lief” beantwoorden?”
- 21:15-17. Een van de belangrijkste taken in Gods Koninkrijk is het voeren en hoeden van Zijn schapen.
- 21:18. Zelfs al zou een ander je leiden waar je niet heen wil, is Jezus Christus bij je (Matteüs 28:20)!
- 21:19. De verantwoordelijkheid waarmee alle christenen zich bezig moeten houden is om Jezus Christus (als Zijn discipel) te volgen!
- 21:22. Christenen moeten zich niet bezig houden met Gods verborgen wil, maar wel met Gods geopenbaarde wil!

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Johannes 21:1-25.

Ik leer van de eerste les van Petrus om alleen realistische en oprechte uitspraken over mezelf te doen. Een opgeblazen zelfbeeld is hoogmoed en hoogmoed komt voor de val.

Ik leer van de tweede les van Petrus om mij niet bezig te houden met Gods verborgen wil, maar wel met Gods geopenbaarde wil in de Bijbel! En dan al mijn energie en tijd te steken in het volgen van Jezus Christus!

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Johannes 21:1-25.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

[VOORBEDE]

BID VOOR ANDEREN

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6

VOORBEREIDING (2 minuten)

[OPDRACHTEN]

VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken en de gemeente van Jezus Christus op te bouwen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de Bijbelstudie uit Johannes hoofdstuk 21 samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Openbaring 15 - 18**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. Mediteer en memoriseer het nieuwe Bijbelvers: **(20) Johannes 18:36**. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelversen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
6. Houd je aantekeningen over bouwen van de gemeente van Christus goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, je Bijbelstudie en deze opdracht.